

Sygn. akt I C 1969/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Daria Ratymirska

Protokolant: p. o. prot. sęd. Oliwia Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 grudnia 2020 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa O. N.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 9340 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda O. N. kwotę 9340zł (dziewięć tysięcy trzysta czterdzieści złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.10.2019 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 178,62 zł, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.

(...)

UZASADNIENIE

O. N., reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego ojca R. N., wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę **kwoty 4000 zł**, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.10.2019r., **tytułem zadośćuczynienia** za krzywdę, jakiej doznał w dniu 28.11.2016r., w wyniku wypadku komunikacyjnego, którego sprawca ubezpieczona była od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Ponadto, powód wniósł o zasądzenie **kwoty 1340 zł, tytułem odszkodowania w związku z poniesionymi kosztami leczenia i rehabilitacji**, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.10.2019r., oraz o **ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość** za skutki wypadku na zdrowiu powoda. W uzasadnieniu podał, że w następstwie wypadku małoletni powód doznał złamania obojczyka prawego i urazu klatki piersiowej. Z uwagi na dolegliwości bólowe ze strony złamanego obojczyka oraz bóle kręgosłupa szyjnego, które pojawiły się po wypadku, powód leczył się u ortopedy i neurologa, odbył rehabilitację. Dodatkowo rozpoznano u niego kręgoszyk na poziomie C6-C7. W wyniku postępowania likwidacyjnego, pozwany wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 6500 zł i odszkodowanie w kwocie 410,70 zł, na które składała się kwota 48 zł, tytułem zwrotu kosztów dojazdów do lekarzy i na rehabilitację, oraz kwota 362,70 zł, tytułem zwrotu kosztów pomocy osób trzecich. Niniejszym pozvem powód dochodził uzupełnienia zadośćuczynienia o kwotę 4000 zł oraz zwrotu kosztów leczenia, w oparciu o rachunki: (...), (...), (...), co do których pozwany uznał, że nie pozostają w związku z leczeniem skutków wypadku. Niniejszym pozvem powód domagał się ponadto zasądzenia od pozwanego **kwoty 500 zł, tytułem odszkodowania w**

związku z poniesionymi kosztami dojazdów do lekarzy i na rehabilitację, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.10.2019r. (vide: pismo powoda z dnia 22 stycznia 2020r., k-45). W uzasadnieniu wskazał, że do lekarzy i na rehabilitację przejechał łącznie 2192 km; dojazdy były realizowane pojazdem A. (...), którego średnie spalanie to 10 l/100 km, zaś średnia cena benzyny wynosiła 5 zł/1 l. Do przejechania 2192 km powód potrzebował 109,6 litrów benzyny, co pozwala na ustalenie wartości zużytej benzyny na poziomie 548 zł. Wobec faktu, że pozwany wypłacił powodowi z tego tytułu 48 zł (uznając, że odbyte leczenie i rehabilitacja pozostają bez związku ze skutkami wypadku), powód dochodził różnicy pomiędzy odszkodowaniem należnym a wypłaconym. Powód wskazał, że wartość kilometrów ujęta w specyfikacji ma swoje odzwierciedlenie w dokumentacji medycznej, dołączonej do pozwu. Uzasadniając datę, od której powód domaga się zasądzenia odsetek, powód podał, że zawiadomienie o szkodzie doręczono pozwanemu w dniu 29.09.2019r., zatem najpóźniej 28.10.2019r., pozwany winien wypłacić na rzecz powoda świadczenie, zgodnie ze zgłoszonym żądaniem, do czego nie doszło.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, kwestionując roszczenie powoda co do zasady i wysokości; podniosła, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, dlatego pozwany zobowiązany jest do zwrotu wszelkich celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów. Pozwana zakwestionowała związek przyczynowo – skutkowy leczenia ze zdarzeniem po 24 stycznia 2017r., czyli po zakończeniu leczenia. Pozwana zarzuciła, że obojczyk powoda jest wygojony i jedyną pozostałość stanowi niebolesny zrost kostny. Dodatkowo stwierdzono u powoda niezwiązaną z wypadkiem skoliozę z asymetrią łopatek i bioder. Zdaniem pozwanego, leczenie powoda po 24.01.2017r. nie ma związku ze zdarzeniem i prawdopodobnie wynika z wad postawy, które nie są skutkiem zdarzenia. Odnośnie żądania dopłaty do sumy zadośćuczynienia, pozwana zarzuciła, że dotychczas wypłacona kwota 6500 zł jest adekwatna do rozmiarów krzywdy powoda. Odnośnie żądania zasądzenia odsetek, pozwany podniósł, że powód ma prawo naliczać odsetki dopiero od dnia następnego po dniu wydania wyroku.

W piśmie procesowym z dnia 4 listopada 2020r. powód rozszerzył powództwo w zakresie uzupełnienia zadośćuczynienia, domagając się z tego tytułu zapłaty kwoty 7500 zł.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości.

Stan faktyczny:

Małoletni powód (lat 11) w dniu 28.11.2016r. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym – samochód, którym podróżował wpadł w poślizg i uderzył w drzewo. W szpitalu, do którego zgłosił się po wypadku, stwierdzono złamanie obojczyka, który unieruchomiono opatrunkiem ósemkowym elastycznym, a następnie, z powodu obrzęku kończyny górnej prawej, zmieniono unieruchomienie na ortezę stabilizującą obojczyk. Powód konsultowany był ortopedycznie i neurologicznie, odbył rehabilitację. Powypadkowe leczenie zostało zakończone przez lekarza ortopedę w dniu 16.12.2016r. W dniu 5.05.2017r. wykonano u niego badanie RTG kręgosłupa szyjnego, które wykazało poszerzenie szpary (...) z kręgozmykiem, rotację trzonów kręgów pogranicza szyjno-piersiowego.

W wyniku wypadku powód doznał urazu kręgosłupa szyjnego i złamania z przemieszczeniem obojczyka prawego. Urazy te wywołały u niego długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości odpowiednio 2% i 5%. W wyniku złamania obojczyka doszło również do uszkodzenia stawów ramiennego i mostkowo – obojczykowego, powód doznał urazu tkanek miękkich stawu ramiennego prawego. Uraz skutkowałam ograniczeniem ruchomości tego stawu oraz nieznacznym zniekształceniem obrysu stawu mostkowo-obojczykowego prawego. Z powodu przebytego urazu powód leczył się u lekarza chirurga – ortopedy oraz odbył leczenie usprawniające. Funkcjonowanie powoda było ograniczone w pierwszych 2-3 miesiącach, w miarę upływu czasu i stosowanego leczenia ulegało stopniowej poprawie. Pomimo leczenia, do chwili obecnej utrzymują się u niego dolegliwości bólowe stawu ramiennego prawego oraz ograniczenie ruchomości w tym stawie (niewielkiego stopnia) i dolegliwości bólowe w miejscu złamania. Ograniczenie ruchomości stawu ramiennego utrudnia czynności życia codziennego w zakresie zabiegów higienicznych i domowych, związanych z unoszeniem rąk. Na skutek leczenia uzyskano zrost odłamów złamania, ale z ich przemieszczeniem.

Powód poniósł koszty konsultacji lekarskich (łącznie 340 zł) i rehabilitacji (1000 zł), które to koszty wywołane były potrzebą leczenia skutków wypadku.

Dowód:

opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii – traumatologii M. J. (1) (k-57 i nast., 70-71);

rachunki za leczenie: (...), (...), (...) (k-21-22v.)

zaświadczenia lekarskie (k-11v.-12, 16v., 17)

zeznania przedstawiciela powoda R. N. (k-89).

Przed wypadkiem małoletni powód pływał sportowo, zdobywał tytuły mistrzowskie w swojej kategorii wiekowej. Po wypadku skarży się na bóle głowy, karku i nie uczestniczy w zajęciach pływackich, boi się skoków do wody. Boi się też jeździć samochodem.

Dowód:

zeznania przedstawiciela powoda R. N. (k-89).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strona pozwana ponosi odpowiedzialność za szkodę (krzywdę), powstałą u powoda, będącą bezpośrednim następstwem wypadku z dnia 28.11.2016r., jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku, z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, na podstawie art. 436§1 kc w zw. z art. 822 § 1 i 2 kc.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z wypadkiem. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

Sąd podzielił stanowisko powoda, że dotychczas wypłacone z tego tytułu kwota była za niska i nieodpowiednia do rozmiaru krzywdy.

Skutki wypadku na zdrowiu powoda ustalono w oparciu o dowód z opinii biegłego lekarza chirurga – ortopedy, dokumentację medyczną oraz zeznania przedstawiciela ustawowego powoda R. N.. W wyniku wypadku powód (wówczas 9 letni chłopiec) doznał urazu kręgosłupa szyjnego i złamania z przemieszczeniem obojczyka prawego, doszło również do uszkodzenia stawów ramiennego i mostkowo – obojczykowego, urazu tkanek miękkich stawu ramiennego prawego. Uraz skutkowałam ograniczeniem ruchomości tego stawu, ograniczeniem funkcjonowania powoda

w życiu codziennym, przy czym do chwili obecnej utrzymują się u niego dolegliwości bólowe stawu ramiennego prawego oraz ograniczenie ruchomości w tym stawie (niewielkiego stopnia) i dolegliwości bólowe w miejscu złamania.

Zdaniem Sądu, adekwatnym do stopnia krzywdy jest zadośćuczynienie w kwocie 14.000 zł. Suma ta uwzględnia rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, młody wiek powoda, rozmiar cierpień, odczuwanych przez niego do chwili obecnej, a także pomyśle rokowania co do stanu zdrowia. Jak wynika z opinii biegłego, nie powinny ujawnić się żadne inne uciążliwości związane z wypadkiem, poza już ujawnionymi. W przyszłości wskazane będzie jednak kontynuowanie leczenia usprawniającego w związku z następstwami złamania obojczyka i uszkodzenia stawów ramiennego i mostkowo – obojczykowego. Powód nie wymaga natomiast dalszego leczenia w związku z doznanym urazem kręgosłupa szyjnego. Miarkując zadośćuczynienie Sąd miał na uwadze ustaloną przez biegłego wysokość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, przy czym wskazać należy, że oceniona przez lekarza wysokość doznanego uszczerbku jest tylko kryterium pomocniczym dla ustalania wysokości zadośćuczynienia i sama w sobie nie decyduje o należnej z tego tytułu kwocie (por. orz. SN z dnia 5 października 2005 r., sygn. akt I PK 47/05, M.P.Pr. 2006/4/208).

Wobec tego, że dotychczas strona pozwana wypłaciła powodowi z tego tytułu kwotę 6500 zł, zasądzono na jego rzecz różnicę (14000 zł – 6500 zł = 7500 zł).

Sąd oddalił, jako bezpodstawny, wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego. Zarzuty pozwanej do opinii biegłego oceniono, jako nieuprawnioną polemikę z wiadomościami specjalnymi biegłego. Niezadowolenie pozwanej z konkluzji opinii nie stanowi uzasadnionej potrzeby przeprowadzenia dodatkowej opinii przez innego biegłego, w sytuacji gdy nie można skutecznie zarzucić biegłemu, którego opinia znajduje się w aktach sprawy, że wykonał ją stronniczo, nierzetelnie, niefachowo czy też, że zawiera ona jakieś wewnętrzne sprzeczności. Przeciwnie, Sąd ocenił opinię biegłego M. J. za wiarygodną, wyczerpującą i wydaną zgodnie ze zleceniem, logicznie wyjaśniającą zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych. Nie zachodziła zatem uzasadniona potrzeba zasięgnięcia opinii innego biegłego, dlatego, że złożona w aktach opinia jest niekorzystna z punktu widzenia twierdzeń pozwanej. Biegły wydał opinię w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie, po przeprowadzeniu badania powoda, znając mechanizm doznanego urazu, dysponując wiedzą i doświadczeniem, pozwalającym mu na ocenę stanu zdrowia powoda w wyniku wypadku. Sąd podzielił wnioski i ustalenia biegłego.

Zgodnie z przepisem art. 444§1 kc, naprawienie szkody obejmuje także zwrot wszelkich wydatków, poniesionych przez poszkodowanego w związku z leczeniem i rehabilitacją oraz inne dodatkowe koszty, związane z doznanym uszczerbkiem.

Wbrew zarzutom pozwanego, odbyte przez powoda leczenie, w tym konsultacje lekarskie, były uzasadnione potrzebą leczenia skutków przedmiotowego wypadku. Poniesione koszty leczenia i rehabilitacji, objęte dołączonymi do pozwu rachunkami: (...), (...), (...), były zasadne i związane z urazem, co znalazło potwierdzenie w opinii biegłego. Pozwana nie zgłosiła zarzutu zapłaty w zakresie roszczeń zgłoszonych w pozwie i nie kwestionowała wysokości sumy, potrzebnej na pokrycie kosztów tego leczenia.

Wobec powyższego, uwzględniając treść przepisu art. 361§2 kc, Sąd zasądził na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 1340 zł, tytułem zwrotu kosztów konsultacji neurologicznej, neurochirurgicznej i rehabilitacji, w oparciu o dołączone do pozwu rachunki i zaświadczenia lekarskie (k-11v.-12, 16v., 17, 21-22v.).

Na uwzględnienie zasługiwało także powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty 500 zł, tytułem odszkodowania w związku z poniesionymi kosztami dojazdów do lekarzy i na rehabilitację. Wobec faktu, że pozwany wypłacił powodowi z tego tytułu jedynie kwotę 48 zł - uznając, że odbyte leczenie i rehabilitacja pozostają bez związku ze skutkami wypadku – zasądzono różnicę pomiędzy odszkodowaniem należnym a wypłaconym. Przedstawiony w uzasadnieniu pozwu sposób wyliczenia odszkodowania z tego tytułu zasługiwał na aprobatę, przy czym nie był też kwestionowany przez pozwaną. I tak, przyjmując, że do lekarzy i na rehabilitację powód przejechał łącznie 2192 km, samochodem marki A (...), którego średnie spalanie wynosi 10 l/100 km, zaś średnia cena benzyny wynosiła w tamtym okresie 5 zł/1 l, do przejechania takiej odległości potrzebował 109,6 litrów benzyny, co pozwala na ustalenie wartości zużytej

benzyny na poziomie 548 zł. Koszty te, na podstawie powołanego wyżej przepisu, powinna zwrócić powodowi strona pozwana, odpowiedzialna za skutki wypadku.

Odsetki ustawowe zasądzono zgodnie z żądaniem od dnia 29.10.2019r. Bezsprzeczne było, że pismem z dnia 29.09.2019r. powód wezwał pozwaną do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł, wniósł o zwrot kosztów leczenia i rehabilitacji w kwocie 1340 zł oraz zwrot kosztów dojazdów w kwocie 1832 zł. Tylko częściowo roszczenia powoda zostały zaspokojone w postępowaniu likwidacyjnym. Mając na uwadze ustawowy okres 30 dni na likwidację szkody, pozwana była w opóźnieniu w zapłacie odpowiednich kwot tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania, co powoduje obowiązek zapłaty odsetek ustawowych (art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc i art. 817§1 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych).

Sąd oddalił powództwo w części dotyczącej żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość za skutki wypadku na zdrowiu powoda. Sama ewentualność powstania innych skutków zdarzenia nie powoduje istnienia interesu prawnego (art. 189 kpc). W wypadku powstania nowej szkody, w związku z przedmiotowym wypadkiem, powód może wytoczyć nowe powództwo o zasądzenie. W świetle przepisu art. 442(1)§1 kpc w aktualnym brzmieniu, nie można tu mówić o czasowym ograniczeniu dochodzenia roszczeń o naprawienie szkody na osobie, która w tym przypadku jeszcze nie powstała lub się nie ujawniła. Niezależnie od tego, jak wynika z opinii biegłego, rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyśle i nie powinny ujawnić się żadne inne uciążliwości związane z wypadkiem, poza tymi ujawnionymi dotychczas.

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 98§ 1 i 3 kpc. W skład kosztów procesu, które pozwana, jako przegrywająca sprawę powinna zwrócić powodowi, wchodzi: uiszczona opłata sądowa od pozwu, zaliczka na wynagrodzenie biegłego, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem i opłata skarbową od pełnomocnictwa (400 + 100 + 1000 + 1800 + 17 = 3317 zł).

W toku postępowania poniesiono wydatki ze Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłego, ponad uiszczoną zaliczkę (k-78), którymi obciążono pozwaną zgodnie z wynikiem procesu, w oparciu o przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 kpc.